

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

ЗАЯВА

У сувязі з рэпрэсіямі супраць газеты «Народная воля»

Агульны сход РГА «Беларускі ПЕН-цэнтр», які адбыўся ў г. Мінску 29 верасня 2005 г., маючы на ўвазе тое, што «Народная воля» на сёння фактычна з'яўляецца адзінай незалежнай агульнаацыянальнай штодзённай грамадска-палітычнай газетай і што шмат якіх пісьмёнікаў і журналістаў, члены нашага аб'яднання, рэгулярна друкуюць свае артыкулы і літаратурныя творы на яе старонках.

— зазначае, што ў адзін і той самы дзень, 28 верасня 2005 г., тры кантраляваныя дзяржавай установы — ГРУП «Белсаюздрук», ГРУП «Мінгасдрук» і ААТ «Чырвоная зорка» афіцыйна паведамілі галоўнаму рэдактару навазванай газеты пра скасаванне ў аднабоковым парадку кантрактаў на яе друк і распаўсюджванне.

— падкрэслівае, што дзве з вышэйназваных устаноў, «Белсаюздрук» і «Мінгасдрук», з'яўляюцца фактычнымі манаполістамі на рынку распаўсюджвання прэсы ў Рэспубліцы Беларусь;

— выказвае сваё абурэнне ў сувязі з тым, што рашэнні вышэйзгаданых устаноў былі матываваныя нягэдамі са зместам асобных публікацый у «Народнай волі» чыноўнікаў, якія ўзялі на сябе функцыі судовых органаў;

— адзначае, што гэтыя дзеянні знаходзяцца ў супярэчнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, якая забараняе любыя віды цензуры пры адсутнасці надзвычайнага становішча ў краіне;

— выказвае свой пратэст супраць гвалтоўнага ціску беларускіх уладаў на незалежную прэсу і, у прыватнасці, на газету «Народная воля»;

— настойліва патрабуе ад кампетэнтных беларускіх уладаў скасавання палітычна матываваных рашэнняў, спынення рэпрэсій супраць газеты «Народная воля»;

— заклікае ўсе нацыянальныя ПЕН-цэнтры накіроўваць лісты пратэсту супраць уціску на газету «Народная воля» на адрас прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

СЛЫШАЛИ?

Владимир Некляев возглавил ПЕН-центр

Председатель Белорусского ПЕН-центра Лявон Боршевский решил уйти в отставку, сославшись на личные творческие планы. 29 сентября на очередном собрании организации было выбрано два кандидата на пост нового руководителя ПЕН-центра. Владимир Сивиков и Владимир Некляев. Большинство членов организации поддержали Некляева, который обещал сохранить преемственность.

На собрании ПЕН-центра были приняты заявления с протестом против репрессий в отношении газеты «Народная воля» и в связи с ограничением свободы члена организации Павла Северина, который был сослан за свои убеждения в отдаленную деревню и лишен возможности работать по профессии. Кроме того, на общем собрании ПЕН-центра было принято решение о выдвижении поэта Рыгора Бородинина на получение Нобелевской премии.

ГЛАС НАРОДА

«Народная воля» нужна людям»

Анатолий ВЯРЦІНСКІ,
пэат, дэпутат Вярхоўнага Савета
Беларусі 12-га склікання:

— Памятаю, як мы, дэпутаты Вярхоўнага Савета, у прыватнасці, сябры яго Камісіі па пытаннях галаснасці, сродкаў масавай інфармацыі і правоў чалавека, радаліся, калі прымаў Закон аб друку з яго артыкуламі 31 і 4, дзе чорным па белым было напісана, што «Грамадзяне Рэспублікі Беларусь маюць права засноўваць сродкі масавай інфармацыі, валодаць, карыстацца і распаўсюджаць імі», «свабодна выказваць праз іх свае думкі, погляды і перакананні», радаліся, калі прымаў новую Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь з яе значымым артыкуламі 33 і 34, у якіх урачыста абвешчана: «Кожнаму гарантуецца свабода поглядаў, перакананняў і іх свабоднае выказванне... Гарантуецца права на атрыманне і распаўсюджванне поўнай, дакладнай і своєчасовай інфармацыі... Цензура не дапускаецца». Радаваліся, бо ўсведамлялі, што робімся, дзякаваць Богу, свабоднымі, цывільізаванымі людзьмі, што краіна наша становіцца дэмакратычнай, прававой дзяржавай, пачынае займаць належны пасады між народамі. Газета «Народная воля» на чале з Іосіфам Сярэдзічам якраз і з'яўлялася рэальным увасабленнем згаданых законапажаданняў, практычнага ажыццяўлення права грамадзян на свабоду слова і інфармацыі. І тое, што сёння робіцца ў дачыненні да яе ўладамі, іншымі як беззаконнем, гвалтам, расправай не назавеш. Ганьба!..

Ігорь ЖЕЛЕЗОВСКИЙ,
неоднократный чемпион мира по конькобежному спорту,
председатель Союза конькобежцев Беларуси:

— «Народная воля» нужна людям, она должна быть обязательно.

Ярослав ЕВДОКИМОВ,
певец, народный артист Беларуси:

— О Господи, я уже целый год в Минске не был, но, оказывается, дураком прололжается, а маршам крепчает. А газета просто необходима! Потому что это ненормально, чтобы не было оппозиционной газеты. Такое может быть только в ненормальном обществе с ненормальной властью.

Валянцін ТАРАС, пісьменнік:

— Цяжка што-небудзь казаць, бо спачатку хочацца проста лаяцца... Такого палітычнага цынзму і такога нахабства я за свой доўгі век не бачыў. І гэта абсалютная пагарда нават той Кастыцкай, якая дзейнічае. Пляваць яны хацелі на сваю ўласную Канстытуцыю! Яны бяруць на сябе ролю пракурора і судзіўля. Яны ўжо вынеслі прысуд. Што тут скажаш?..

Дмитрий ДЕБЕЛКО,
борец, бронзовый призер Олимпиады:

— Когда я попал в беду, «Народная воля» первой пришла мне на помощь. После статьи двигались чиновники, пошел хоть какой-то процесс. Помню, что газету передавали из рук в руки, читали... Я не понимаю, что в том плохого, когда газета пишет правду?

Станіслаў ШУШКЕВІЧ,
экс-старшыня Вярхоўнага Савета Беларусі:

— Я перакананы, што адбываецца зачыстка апошняга больш-менш незалежнага сродку масавай інфармацыі. Улада не бачыць ніякага шляху самазахавання, як ліквідаваць незалежны мас-медыя, а ў нашым выпадку, «Народную волю». Думаю, што і дапасавалі гэтакіх мерапрыемстваў якраз да Кангрэса дэмакратычных сіл. Працуе дзяржаўны ідэалагічны цэнтр...

Владимир ПАРФЕНОВИЧ,
олимпийский чемпион,
депутат Национального собрания
Палаты представителей 2-го созыва:

— Ребята рано взяли за вас. Я думаю, что в ближайшее время они вас потеряют, а затем поводов отступят. А перед выборами снова начнут затягивать веревку. И если по-прежнему будете писать правду, могут просто закрыть.

Сергей НИКОЛЮК, политолог:

— Происходило то, что и происходит. Власть последовательно уничтожает всех, кто не согласен с ее мнением. У нас ведь в Беларуси немало людей, которые принципиально не согласны с властью. И это не зависит от того, повысилась зарплата или нет. Это мировоззрение этих людей. А власть должна признавать, что есть люди с разными интересами, и как-то это согласовывать. Но у нас поступают иначе. Они говорят: «Есть народ, который нас поддерживает». А тех, кто не поддерживает — их просто нет. И чтобы этих людей действительно не было, надо не дать им высказаться. Это проявляется и в закрытии газет, и в невозможности открыть новые, зарегистрировать движения, организации. Все эти люди, по разумению власти, — никемные. Поэтому события вокруг «Народной воли» абсолютно предсказуемы.

Алесь СИВІЙ.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!

Крок да перамогі

Кангрэс дэмакратычных сіл
насамрэч можа стаць
пачаткам вяртання
Беларусі да дэмакратыі

Яшчэ на пачатку лета Кангрэс дэмакратычных сіл здаваўся справай далёкай. А сёння ён пачынае сваю працу. Меней чым за паўгода шэрагу палітычных партый дэмакратычнага накірунку ўсё ж такі ўдалося пераадолець раздробленасць сваіх сіл, прытушыць супярэчнасці. Прайшлі рэгіянальныя канферэнцыі, у якіх узялі ўдзел тысячы грамадскіх і палітычных актывістаў, вызначыліся лідэры ў змаганні за майку «адзінага» на выбарах 2006 года.

Зразумела, не ўсе албываліся так, як хацеліся. Не ўсе палітычныя партыі, грамадскія і палітычныя ініцыятывы, грамадскія дзеянні ўзялі ўдзел у працэсе падрыхтоўкі да Кангрэса, не ўсім спадабалася яго канцэпцыя, не ўсе сілы былі падзячаныя. Перш за ўсё па розных прычынах засталася ў баку частка беларускай сацыял-дэмакратыі, якую цяпер выдзяляе за сабой Аляксандр Казулін. Яны плануюць ісці на выбары сваёй калонай, абяцваючы каардынаваць намаганні з камандай тых, хто зрабіў стаўку на праект «5+». У працэсе распрацоўкі гэтага праекта яго менеджэрам, на жаль, не ўдалося інтэграваць у палітычную работу шэраг выбітных грамадскіх асоб, якія не прадставіліся палітычным партыям, але адчувальна ўплываюць на палітычнае жыццё, фарміруюць пэўныя настроі сярод эліты грамадства.

У выніку на Кангрэсе прадставлена значная (можа, нават большая) частка дэмакратычнай грамадскай Беларусі, беларускай апазіцыі рэжыму А. Лукашэнкі. Але ўсё ж не ўсё грамадскасць.

Добра гэта ці дрэнна? На гэты конт існуюць розныя думкі. Хтосьці лічыць, што трэба было намагацца поўнай прадставіць. Хтосьці кажа: дзякуй Богу, што ёсць хоць такі склад Кангрэса.

На самай справе фармат, з якім з'явіліся палітычныя і грамадскія форуму, не варта кваліфікаваць пры дапамозе жорсткіх азнак («добра» — «дрэнна»). Здаецца, існуюць істотная частка палітычнага працэсу, скіраванага на пошук аптымальнага варыянту падрыхтоўкі да галоўнай палітычнай паліцы 2006 года. І гэта цалкам нармальна, але далёка не дастаткова для канчатковай перамогі.

Ці патрэбна рэвізія зроблена? Толькі і выключна з пункту гледжання ўдкладнення стратэгіі і тактыкі далейшага руху да канчатковай мэты. Зразумела, што адзіны, якога мяркуецца абарць на Кангрэсе, сёння не з'яўляецца арганізацыя вакол сябе ўсё сілы, якія жадаюць перамаць у краіне. Занадта вялікі разрыв між імі і грамадскімі актывістамі. Але абарны «адзіны» зможэ эфектыўна працаваць і згуртаваць тую істотную частку грамадства, якая схіляецца ісці за праектам, што пакладзены ў аснову Кангрэса. У «адзінага» будуць развіццямі рукі, каб шукаць кампрамісы з тымі, хто прытрымліваецца іншых праектаў. Як бы ні было, але першы крок абарны «адзінага» Кангрэс павінен зрабіць. Такім чынам будзе завершана адзін з першых этапаў падрыхтоўкі для канчатковай і рашучай кансалідацыі апазіцыі ў адзін барацьбе за ўладу.

Натуральна, з гэтага не вынікае, што абранне Кангрэса абавязкова стане галоўным прэтэндэнтам на перамогу над «драконам».

Вызначэнне такой асобы яшчэ напярэдзе. Галоўнае, што трэба зразумець: на далейшым этапе ніхто не валодае надзейнай зброяй перамогі, аднак рухавіца наперад неабходна. Абарны на Кангрэсе «адзіны» рэальна ўтвораць адзін з цэнтраў згуртавання праціўнікаў беларускага рэжыму.

Вячаслаў
ОРГІШ,
доктар
філасофскіх
наук

му. Безумоўна, з'явіцца аналагічныя іншыя цэнтры. Іх сукупнасць у рэшце рэшт павіна ўтвараць шырокі фронт барацьбы за перамогу дэмакратыі над прэтэндэнтамі на перамогу.

Тут пастае казмічнае пытанне: а ці не будзе гэта дэмакратычнае распаўсюджванне матэрыяльных і чалавечых рэсурсаў? Здаецца, было б лепш, каб быў абсалютна адзіны кандыдат ад апазіцыі і абсалютна адзіны цэнтр супрацьстаяння А. Лукашэнку на маючых адбыцца выбарах.

Але трэба шчыра глядзець на рэчаіснасць. «Правадыр» толькі чакае таго, каб насураць яго стаў абсалютна «адзіны». Больш таго, ён можа быць тым, каб быў абсалютна «адзіны», бо яго будзе прасцей узначаліць у выбарчую кампанію і прымусяць гуляць па правілах «Чырвонага дома». Няўжо нехта думае, што А. Лукашэнка, бабудаваўшы сістэму татальнага кантролю за СМІ, ходам выбараў, сфарміраваўшы кішэнь выбарчых камісій, цалкам падпарадкаваўшы ўвесь выбарчы працэс мэце захавання асабістай улады, дазволіць «адзінаму» і яго камандзе ўзмацніць гэтую сістэму. Чаму мы адкідаем такі варыянт: нават калі дэмакратычны кандыдат насамрэч набярэ 70%, а Лукашэнка — 30%, камісія на чале з выдатнай асобай абвешчыць аб чарговай «элегантнай» перамозе Аляксандра Рыгоравіча? Гаварыць пра другі тур нават смешна, бо ўсё адбудзецца ў першым туры.

Перашкодзіць гвалту над дэмакратыяй у краіне можа не толькі тады, калі зробіць прэвентывныя захады. Дзеся гэтага і патрэбны шырокі фронт, які аб'яднае ўсё, хто тым ці іншым чынам жадае перамаць. Палітычны і грамадскія лідэры, якія ўвойдуць у яго шэрагі (і прыкладуць за сабой пэўныя сілы), перш чым вызначыцца з абсалютна «адзіным», а таксама адносна ўдзелу ў выбарах наогул, мусяць вырашыць прыняццёвыя пытанні.

Як разблакаваць доступ да дзяржаўных СМІ? Як зрабіць празрыстым і неапаганяваным працу выбарчых камісій? Як чынам пакласці канец уміяльнай «вертыкалі» выбарчых працэдур?

Як змяніць адзіныя выбарчыя нормы накіштам да тэрміновых выбараў?

І наогул — ці варта пагаджацца на ўдзел у выбарах А. Лукашэнкі, які дамогся такога права праз парушэнні заканадаўства?

Падкрэслім, без вырашэння гэтых пытанняў ўдзел у выбарах 2006 года губляе сэнс. А калі іны будучы вырашаны, то ўдзел у выбарах некалькіх дэмакратычных кандыдатаў (а не выключна аднаго) дапаможа зрабіць выбар народа больш трапным.

Цалкам магчыма, што вышэйназваныя прыняццёвыя пытанні вырашыць не атрымаецца. Тады альтэрнатыўны ўдзел у выбарах можа стацца і байкот, які адкрые існуючую старонку барацьбы за дэмакратыю ў краіне. Безумоўна, такі крок

будзе больш важкім і гучным, калі яго зробіць, скажам, усе дэмакратычныя прэтэндэнты. І «правадыр» застанецца ўдзельнікам у прэзідэнцкай кампаніі ў якой-небудзь «шасцёркай» накіштам Уладзіміра Вольфаўча беларускага разліву.

Дык усё ж ці варта рабіць рэвізію палітычнага працэсу, які пэўным чынам пасумоваўся на Кангрэсе? Адкаж, які вынікая са сказанага, азначае выдатным. Тым не менш на перададні Кангрэса (28.09.2005 года) у «Народнай волі» была надрукавана «Дэкларацыя», з якой вынікае, што беспартыйныя прэтэндэнты далучаюцца да партыйных, будуць каардынаваць і аб'ядноўваць свае намаганні з апошнімі. Інакш кажучы, беспартыйныя прэтэндэнты пагаджаюцца на праект, які азначае «5+».

Дэкларацыя можа было б лічыць істотным поспехам тых, хто дамагаецца аднасіць дэмакратычныя сілы, калі б не адна акалічнасць. Як стала вядома, дамоўленасць з беспартыйнымі стала магчымай у выніку пагаднення. Згодна з ім, абранне «адзінага» кандыдата на Кангрэсе будзе адкладзена. Такім чынам, беспартыйныя прэтэндэнты быццам атрымваюць магчымасць змагацца за майку «адзінага» нароўні з партыйнымі.

Вядома, што гэта адтэрміноўка неабяспечана, працэс, які распачаў палітычны партыі, можа ўвогуле пачаць разбурацца, а гэта прывядзе да яшчэ большай дэзарганізацыі апазіцыі.

Што хацелася за гэтым холам? Здаецца, амбіцыі некаторых партыйных прэтэндэнтаў (які і некаторых беспартыйных), якія пайшлі да Кангрэса з адчувальным аўтэйдэра ў сваёй барацьбе за майку лідэра.

Скажам яшчэ раз: прыняццёвы перагляд палітычнага праекта падчас яго частковага завяршэння — рэч неабяспечаная. У гэтай сувязі нельга не пагадзіцца са словамі аднаго з галоўных удзельнікаў Кангрэса Аляксандра Мілінкевіча: «Менавіта 1—2 кастрычніка на Кангрэсе дэмакратычных сіл мы павінны канчаткова вызначыцца і абраць «адзінага» кандыдата. Барацьба паміж прэтэндэнтамі павіна скончыцца зараз, каб быў час падрыхтавацца да выбараў». Да гэтага дадамо толькі, што барацьба павіна скончыцца да тых прэтэндэнтаў, якія ад самага пачатку бралі ўдзел у працэсе «5+». Але ж нельга не прымаць пад увагу, што шырокая дэмакратычная грамадскасць зольна вылучыць і іншых прэтэндэнтаў.

Якімі б ні былі вынікі Кангрэса, можна быць упэўненым у тым, што яго правядзенне — першы істотны крок у перамозе над беларускім рэжымам. Лёсам і гісторыяй Беларусі на канавана вяртанне на шлях дэмакратычнага развіцця. Прадчуванне гэтага ўжо луннае ў паветры.

www.meteo.by

29 верасня Еўрапейскі Парламент прыняў жорсткую рэзалюцыю па сітуацыі з правамі чалавека ў Беларусі

У рэзалюцыі адзначаецца, што Еўрапарламент "рашуча асуджае беларускі рэжым" за яго шматлікія парушэнні правоў чалавека і дэмакратычных прынцыпаў, уключаючы захады супраць СМІ і пераслед на палітычных матывах. У выпадку, калі сітуацыя ў Беларусі ў гэтай галіне не паляпшыцца, Еўрапарламент прапануе пашырыць спіс афіцыйных асоб, якім забаронены ўезд на тэрыторыю краін Еўрасаюза. Дэпутаты таксама заклікалі пашырыць санкцыі за кошт замарожвання банківскіх рахункаў беларускіх афіцыйных асоб за мяжой. Прапануем поўны тэкст рэзалюцыі.

Еўрапейскі парламент, а ўлічваючы, што замест выпраўлення сітуацыі ў Беларусі наступіла яе далейшае пагаршэнне, у выніку якое асноўныя правы чалавека рэзка парушаюцца, ніжня па- лата парламента была пазбаўлена права на прыняцце законаў, а эканамічнае жыццё кантралююцца прэзідэнтам; улічваючы, што выпадкі парушэння правоў чалавека ўключаюць прымяненне зняволена і іншых форм рэпрэсіў да латвія ўдзельнікаў дэмакратычнай рэвалюцыі;

б. улічваючы, што з'ягам апошніх гадоў былі забароненыя некалькі палітычных партый, зачынення 22 незалежных газет, забароненыя больш за 50 прадэмакратычных незалежных арганізацый (НДА) розных узроўняў і розных палітычных накірункаў, а таксама закрытыя некалькі адукацыйных устаноў з "тэхнічных" прычын, у той час як не ўнікае сумневу, што ў кожным з выпадкаў гэтыя арганізацыі былі пакараныя за крытыку прэзідэнта і ягонай палітыкі;

с. маючы на ўвазе, што Віктар Галавану, міністр юстыцыі Беларусі, выдаў пастанову аб абавязковай рэгістрацыі блоку палітычных партый, прафесійных саюзаў, калоній, ініцыятыў і грамадзянскіх рухаў, каб не дапусціць аб'яднання палітычных сіл, якія маглі б падтрымаць саперніка Аляксандра Лукашэнкі на прэзідэнцкіх выбарах у наступным годзе;

д. маючы на ўвазе, што 13 верасня 2005 года прэзідэнт Беларусі А.Лукашэнка выдаў дэкрэт, які надае яму права амністыі за злачынствы супраць уласнасці, які ёсць чарговым крокам у накіраванні далейшай маніпальнай улады ў краіне, у тым ліку ўлады судовых;

е. маючы на ўвазе, што ў красавіку 2005 г. Камісія па правах чалавека ААН скрыткавала Беларусь на падставе пастаянных падаванняў аб пераследзе і забароне НДА, арганізацый нацыянальных меншасцяў, незалежных медыя, апазіцыйных палітычных партый, незалежных прафесійных саюзаў і рэлігійных арганізацый, а таксама аб пераследзе грамадзян, ангажаваных у дэмакратычную дзейнасць, у тым ліку ў незалежных медыя;

ж. маючы на ўвазе, што за- крэслены незалежныя ўдзельнікі ў Беларусі прывяло да адкрыцця Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта для беларускіх студэнтаў у вы- гнаванні, у Вільні;

з. маючы на ўвазе, што ў Беларусі ўвесь час адбываюцца палітычна матываваныя арышты і судовыя працэсы супраць незалежных дзеячаў, якія маюць дакладнае да дэмакратычных рухаў, а таксама незалежных журналістаў, адбыва- ецца таксама дэпартацыя грамадзян іншых дзяржаў;

г. маючы на ўвазе адсутнасць прагрэсу ў расследаванні шматлікіх невыпадковых выпадкаў знікнення асоб;

б. маючы на ўвазе, што 12 мая 2005 г. кіраўніцтва Саюза паліцаў на Беларусі было пры- зана незаконным з боку Міністэрства юстыцыі Бе- ларусі, а друкарня адмовілася друкаваць польскія трыдзевікі "Głos znad Niemna" па зага- лад, затым з дазволу ўрада дру- каваліся фальшывыя нумары выдання;

і. маючы на ўвазе, што 27 жніўня г.г. рэжым Лукашэнкі склікаў пасяджэнне кіраўніцтва Саюза паліцаў на Беларусі, каб прымусяць ягоных удзельнікаў пакінуць па- салы, якія яны занялі дэмакратычным шляхам праз паўнапраўныя выбары, і за- мянілі іх новым кіраўніцтвам, падначаленым уладам рэжыму;

к. маючы на ўвазе пастаян- ное пагаршэнне становішча іншых меншасцяў, у тым ліку цыганскай і рэлігійных меншас- цяў; пратэстанцкіх цэрквы былі зачыненыя, а евангельскія забаронены;

л. маючы на ўвазе, што рэ- алізацыя права на свабоду інфармацыі робіцца немагчы- май, што ўсе тэлеканалы, які нацыянальны, так і рэгіяналь- ныя, знаходзяцца ў руках урада, і маючы на ўвазе, што ўсе інтэрнэт-лучыні абсу- гоўваюцца дзяржаўнай устано- вой, якая забяспечвае мноства сервісаў і інтэрнэт-старонкі;

м. маючы на ўвазе, што ўсе кабеліныя аператары перасле- дуюцца за трансляцыі замеж- ных праграм, незалежных беларускіх урадаў, маючы на ўвазе, што з гэтай прычыны

трансляцыя беларускімі апе- ратарамі ўсіх украінскіх каналаў, а таксама польскага канала Polonia была забаронена;

п. маючы на ўвазе, што дзяржаўныя ўлады спынілі рэгістрацыю ўсіх новых газет, што кожны дзень адбываюцца дзеянні супраць выдаўцоў газет і журналістаў, а многія з іх- ных газет аштрафаваныя на сумы, якія робяць іх далейшае існаванне немагчымым;

о. маючы на ўвазе, што прэзідэнт Лукашэнка зрабіў практычна немагчымым для міжнароднай сеткі НДА ў Еўропе і ў Беларусі дапамогу дзеячам, якія перыю на хваро- бы, выкліканыя выбухам на Чарнобыльскай АЭС, у выездзе ў розныя краіны на лячэнне;

р. маючы на ўвазе, што Польшча неадкладна адклікала свайго амбасадара ў Мінску пасля серыі выданняў дыпла- мацкіх і адклікаючы абвінавач- нання Лукашэнкі ў тым, што Польшча ўмешваецца ў справы краіны;

с. маючы на ўвазе, што на саміце ААН у Нью-Йорку 15 верасня 2005 г. прэзідэнт Лука- шэнка абвінавачваў органы ААН у справе праваў чалавека ў тым, што яны дазваляюць, каб іх выкарыстоўвалі як інструмент кантралювання іншых краін;

г. маючы на ўвазе, што ў становішчы Савета Еўропы ад- носна Беларусі бракуе рашу- часці і дзейнасці;

1) Рашуча асуджае масавыя атакі беларускага рэжыму на медыя, журналістаў, дзеячаў меншасцяў і праваабаронцаў, сяброў апазіцыі, рэлігійных лідэраў і ўсіх іншых асоб, якія спрабуюць адкрыта крытыка- ваць прэзідэнта і рэжым, што выяўляюцца адвольнымі арыштамі, брутальнымі абме- жанні з затрыманнімі, знікнен- нямі, палітычна матываваным пераследзе ды іншых актах рэпрэсіў, якія з'яўляюцца па- рушэннем асноўных прынцы- паў дэмакратыі і праваўсудзі.

2) Канстатуе, што дзейнічае забарона прымаць і карыста- ца міжнароднай дапамогай у "неканстытуцыйных мэтах", адхілення ад улады рэжыму, умяшання ў ўнутраныя спра- вы Беларусі, падтрымкі вы- бараў і рэфэрэндумаў, аргані- зацыйных сходаў, згуртаванняў, пікетажаў ды страйкаў альбо па- дрыхтоўкі і распаўсюду прапа- гандыскіх матэрыялаў; нельга таксама арганізаваць канфе- рэнцыі, семінары і любыя школы, карыстаючыся замеж- ным дапамогай.

3) Асуджае пастанову рэ- жыму ад 22 жніўня бягучага года аб забароне дзейнасці евангельска-лютэранскай цар- квы, прысутнай на Беларусі звыш 400 гадоў, паставіў для чаго стала адсутнасць адрасу сядзібы грамады, а грамада не магла яго зарэгістраваць, па- коўкі раней улады пазбавілі яе ўсіх малітоўных дамоў, што не адпавядала нормам беларускіх законаў аб свабодзе веравы- знавання.

4) Асуджае дзеянні ўрада супраць Саюза паліцаў на Бе- ларусі, які з'яўляецца прынцыпаль- ным асноўным прынцыпаль- ным Рамачнай Канвенцыі Савета Еўропы аб Нацыянальных меншасцях з 1995 года, а такса- ма спробу пераняць кантроль над найбуйнішчым наўрадавай арганізацыяй, якая ў якасці не- шматлікіх не падлягае кант- ролю з боку ўрада; нагадае, што павага да правоў меншас- цяў ахоплівае свабоду згурта- ванняў (асацыяцый) і пры- знанне статутных улад аргані- зацый, сфарміраваных у выніку выбараў; смуткуе над фактам за- копу ўладамі кантролю над газетай "Głos znad Niemna".

5) Асуджае няспыненны пер- селд дзеячаў польскай мен- шасці, якія хочуць захаваць не- залежны характар іх згуртаван- нямі; канстатуе, што найбольш актыўныя дзеянні алуваючы пераслед і атрымлівалі шпраз по- зваў з'явіцца ў пракуратору альбо ў міліцыю, што Анжэліка Борыс, старшыня Саюза палі- цаў на Беларусі, была з'ягам апошніх трыдзят дзят па- болей як 50 разоў, а Талэвуш Гавін, заснавальнік, сабра і пра- бэрні наменскі старшыні СПБ, быў асуджаны да 30 дзён арышту.

6) Асуджае вынесеныя дзе- яння СПБ Юзефу Пажижаму, Вяславу Кеуляку, Анджэю Пісільніку і Андэю Панчобу прысуды да двух гадоў турмы на падставе офіцыйскіх абвінавачванняў.

7) Асуджае поўную маргі- налізацыю беларускім рэжы- мам цыганскай меншасці на Беларусі, якой асноўныя гра- мадзянскія правы былі абме- жаваныя, а таксама рашуча

асуджае варожыя выказванні на адрас цыганскай афіцыйных сродках масавай інфармацыі.

8) Асуджае беларускія ўлады за адмову выдаць візы на ўезд дэлегацыі дэпутатаў Еўра- парламента, якія прыбылі 8 жніўня 2005 года з даследчы- кай місіяй, каб азнаёміцца з сітуацыяй.

9) Заклікае Савет і Камісію да стварэння праграмы сты- пендыі, візітаў і ўплатаў (ахва- ранання) для наўрадавых арганізацый і дзеячаў у галіне абароны правоў чалавека ды меншасцяў.

10) Калі беларускія ўлады не прынядуць да паляпшэння сітуацыі ў галіне свабоды слова, згуртаванняў і рэлігіі, гэтым самым дапускаючы яе далейшае пагаршэнне, дык Камісія, Савет і Еўрапарламент павінны распачаць працэдур унясення прадстаўнікоў бе- ларускага рэжыму, адказных за пераслед, у спіс асоб, на якіх пашыраецца візавае забарона: лічыць, што санкцыі ў дачы- нненні да рэжыму Аляксандра Лукашэнкі павінны ахопліваць замарожванне сродкаў бе- ларускіх ўладаў, якія знаходзяцца па-за межамі краіны.

11) Яшчэ раз падкрэслівае, што далейшае развіццё адносін паміж Еўрасаюзам і Беларуссю і ў далейшым будзе залежаць ад прагрэсу ў дэмакратызацыі краіны і ажыццяўлення рэ- форм, у доступе грамадзян Бе- ларусі да аб'ектыўных, свабод- ных і сумленных медыя, а так- сама ў павазе да правоў і свабод нацыянальных і рэлігійных меншасцяў.

12) З прычынаю адзначае факт далатковай падтрымкі з боку Камісіі для незалежных медыя на Беларусі, падкрэслі- вае значэнне доступу грамад- ства Беларусі да незалежнай інфармацыі, паўторна заклікае Савет і Камісію да дзеяння ў рамках іх паўнамоцтваў, якія вынікаюць са стратэгіі сусвет- нага дзеянняў паміж грамадзян- ская супольнасці на Беларусі і акрэслена ўмоў фінансавай праграмы, дачынай мэтаў еўрапейскай праграмы сусвет- нага, абумоўліваючы срокі пад- рымкі сітуацыі ў Беларусі; падлікае Савет і Камісію, каб яны як мага хутчэй выдзелілі яшчэ большую дапамогу сва- бодным медыя і незалежным наўрадавым арганізацыям у Беларусі, а таксама да пашы- рэння ініцыятыў у галіне неза- лежных медыя.

13) Заклікае камісію забя- спечыць, каб ніводная з квазі- наўрадавых арганізацый, ство- раных у Беларусі з мэтай атры- мання дапамогі з-за межы, не атрымала якой-небудзь дапа- могі альбо сродкаў з бюджэту Еўрасаюза.

14) Заклікае Камісію і Савет падтрымаць дэмакраты- чна абранае кіраўніцтва СПБ і сфарміраваныя шляхам дэмакратычных выбараў орга- ны іншых наўрадавых арганіза- цый, якія алуваючы рэпрэсіі з боку рэжыму Лукашэнкі.

15) Заклікае неадкладна ад- нос прызначыць высокага ўзроўня дэлегацыю, якая на- кіруецца з даследчыкай місіяй у Беларусі і дасць справядлавы са сваіх назіранняў Еўрапарла- менту.

16) Рашуча падтрымлівае заяву Старшыні Еўракамісіі аб накіраванні ў Беларусь спецы- яльнага дыпламатычнага прадстаўніка з мэтай мані- торыну сітуацыі ў галіне правоў чалавека, а таксама заклікае Камісію паскорыць адкрыццё сталага прадстаўніцтва Еўра- саюза ў Мінску, каб зрабіць магчымым больш эфектыўнае распаўсюджванне інфармацыі, каардынацыю праектаў і на- гляд за сітуацыяй у Беларусі.

17) Заклікае Савет і Камі- сію ўзяць пытанне Беларусі ў размовы з расійскімі ўладамі з мэтай акрэсліць сумесную ад- казнасць за дзеянні, якія вялі б да канкрэтных дэмакратычных пераўтварэнняў у гэтай краіне.

18) Заклікае ўсе дзяржавы — сябры Еўрасаюза ўвесці бясп- латныя візы для грамадзян Беларусі.

19) Звяртаецца да еўра- пейскіх палітычных партый і палітычных груп Еўрапарла- мента пашырыць кантакты і палітычную падтрымку бе- ларускай апазіцыі.

20) Ускладае на свайго старшыню абавязак перадаць гэтую рэзалюцыю Камісіі, Са- вету, парламентам і ўрадам дзяржаў — сяброў і Парла- менцікам Асамблеям АБСЕ і Рады Еўропы.

Беларусь: дарога ў будучыню

Платформа прыхільнікаў пераменаў «За Беларусь»

Мы — людзі розных пра- фесій, рознага веку, маем роз- ныя палітычныя погляды. Мы заяўляем пра сваё жаданне дзейнічаць разам, каб адкрыць нашай роднай Беларусі дарогу ў будучыню. Мы супраць за- стою, непазбежнага пры доўгім кіраванні аднаго чалавека, мы не жадзем закатаў, якія не- пазбежна наступяюць пасля за- стою. Мы за рух наперад.

Мы разам, таму што пра- гнем лепшай будучыні. Для сябе, для нашых дзяцей. Для нашых унукаў. Для нашай краі- ны.

Мы выбіраем справядлі- вую, адказную, вольную, неза- лежную і замкнёную Беларусь. Абярыце і Вы свой шлях. Мы клічам Вас у дарогу. Разам буд- знем стварэнне нашай будучыні. Яна лепшая, чым многія мо- гуць сабе ўявіць. Яна больш ра- альная, чым чыердзяць песімі- сты. Яна больш справядлівая і маральная, чым "вертыкаль- ная" цяпершчына. Нашая бу- дучыня — духоўная і культур- ная, таму што яе выбіраем мы, адказныя патрыёты сваёй краі- ны.

Мы верым у сілу перака- нання, а не прымусу. Мы — за партнёрства, а не падпарадка- ванне. Пааскоб ніхто не ство- рыць наш дабрабыт. Таму мы клічам вас пайсці з намі — за нашу і нашу свабоду. За буду- чыню новай Беларусі, нашай з вамі Радзімы.

Такой мы яе ўяўляем.

1. Беларусь справядлівая

Закон, а не бюрократ абара- няе грамадзяніна. Чыноўнік і проты чалавек, багаты і бедны, сталы і малады — усе роўныя перад законам. Суд ро- альна незалежны. Міліцыя ловіць злачынцаў, а не мірных дэманстрантаў.

Парламент прымае законы, а ўрад няўхільна іх выконвае. За ўсім сочыць грамадзянская супольнасць і незалежныя СМІ. Краіна жыве паводле за- кону, а не дэкрэтаў і дырэктыв. Прадпрыемствы не бяжыць дзяржаўнага і крымінальнага рэкету, падатковай ды іншых праваў. Адавальнікі дамоў і кватэр лёгка вырашаюць пы- тання з жыллёва-камунальнымі службаў. Людзям створаны роўныя магчымасці для атры- мання адукацыі, працы, лячэн- ння і жылля ў краіне. Без палёгі для блатных, без про- фэрэнаў для чыноўнікаў.

У пашане — творчасць, інавацыі, якасная праца і ства- рэнне новых працоўных месцаў. Грамадская гандба — згодзеям, п'янцам і безадказ- ным бацькам.

2. Беларусь адказная

У Вас ёсць палітычная і эканамічная воля. Гэта не ўсёда- вольнасць і беспакорнасць. Гэта адказнасць за свае дзеянні, за свой выбар. Даў слова — тры- май. Паліцаў дамоў — выкон-вай. Зрабіў шкоду — аднаві. Узв'яў кралыт — аддай. Гэта ты- чыцца ў роўнай ступені і дзяр- жаў, і грамадзяніна. Старыя людзі атрымліваюць пенсію не ад чыноўніцкай чыноўніка. Гэта іх неад'емнае права паводле да- мовай з дзяржавай. Працаўнікі ат- рымліваюць заробак не з міла- сэрснасці наймальнікаў. Гэта іх права паводле дамовай.

Дзяржава паўшліла дамо- в — яна пашліць штраф і кампен- сую чалавеку страту. Кантра- абавяне працаўніцка, а не інтарэсы бюракраты. Незакон- ныя канфіскацыі і нацыяналіза- цыя — гэта прыклады амал- ральных, безадказных паводзі- наў чыноўнікаў і палітыкаў. У Беларусі адказнай ім няма месца. Бізнес не заплаціў па- даткі, паўшліць эканалогічныя стандарты, несвоечасова вы- плаціць заробак — нясе адказ- насць паводле закону, а не ад- купляеца хабарам. "Карай зло, заахочывай дабро" — гэта проты прыныш адказнай дзяржавай.

Адказны вытворца не пад- маінае спажыўца. Ён працуе на яго і дзеля яго. Ён не баіцца набываць фальшывую або пад- робку: Вас абавянае закон і ра- пугацыя крамаў і вытворцаў. Ён не баіцца, што дактары за- лезуць Вас да смерці, а на- ставнікі сапусюць дзяцей. Безадказнасць караецца забу- рэннем рэпутацыі і стратай кліентаў.

3. Беларусь адраджаная

Мы ганарымся сваёй Радзі- май і яе гісторыяй. Мы патрыёты роднай Беларусі. Мы гаворым на роднай мове, выву-

чам гісторыю і робім з яе вы- сошны. Мы слухаем сваю музы- ку, глядзім фільмы, ходзім у тэатр. Таму што беларуска — гэта якаснае і прафесійнае, гар- манічнае і меладыйнае. Пры гэтым не існуе забароны і аб- межаванняў на мастацтва і ку- льтурную спадчыну іншых краін.

Мы не ганілімо незалеж- насцю. Яна для нас святая. Мы не навязваем сваю палітыку іншым, але таксама не прыма- ем гвалту зvonку. У мінулым застаўся комплекс уласнай неаўнаўаратскай. Беларусь — наадзены, прыстойны і стабільны сусед. Нас цягнуць і паважваюць на ўсіх кантынен- тах. Мы падарожнічаем па свеце без візаў і запрашэнняў, і да нас ездзяць без віз і запра- шэнняў. Штогод мы прымаем да 1 млн. замежных тасцей і ту- рыстаў, а не 60 тысяч, як сёння.

канфікты. Вы вольныя вучыць сваіх дзяцей сваім каштоўна- сцям. Пры гэтым Вы абавяз- ны павяжаць такое самае права іншым людзям.

Мы вольныя пачаць закон- ны бізнес у любой галіне. Ганна і хула, без мафіі і рэке- ту. Вы самастойна абіраеце, у якой валюце Вам зберагаць і інвеставаць. Ніхто не змяінае Вам увозіць або вывозіць су- мленны капітал. Ніхто не загад- вае падпріемствам, колькі вырабляць, якім коштам і каму прадаваць, каго браць у партнёры і якія ставіць ўзны. У нашай краіне канкурэнтнасць і злы, тавары і паслугі. Тут чу- ваць стрэлы толькі ў шпіх і на паліяванні.

5. Беларусь канкурэнтная

Беларусь — краіна мільёнаў замкнёных людзей. Яны маюць доступ да самых сучасных тэх- налогій, да багатага ўсясветна- га рынку фінансаў ды ін- вацыяў. Намецікі аўтамабілі, японскія работнікі, карэйская бытавая тэхніка, італьянская алдзене вырабляюць прапрых- ествы на беларускай зямлі. Іхны зарэгістраваныя ў нас, плаціць падаткі ў дзяржаўную скарбніцу, ствараюць працоўныя месцы для белару- саў. Яны пашыраюць тавары "Зроблена ў Беларусі" па ўсім свеце. Мы ўжываем лепшае на планеце, а не тандаўныя сурат- гавы. Мы — частка сусветнай эканамікі, а не яе завулгоце.

Малы бізнес і протыя людзі маюць доступ да танных крыніц падацка. Хабар — гэта рызніца паміж тым, што ў дзяржаўных структурах пра- цуюць "анёлы". Чыноўнікам плаціць заробак за тое, каб яны не стваралі перашкод, а дапамагалі падпріемнікам. Каб стымулявалі канкурэн- цыю, а не хабарніцтва.

За новыя працоўныя месцы, за сплчаныя падаткі, за якасныя тавары і паслугі — гонар і павага. Суб'екты гаспа- дарскі плаціць піль падацкаў замест трынашці піль сёння. Падатковая нагрузка — не больш за 30% ВУП. Прыватны прадпрыемальнік купіць па- тэнт, таварны і ўніверсальны. Няма ліцэнзій на рознічны гандаль. Сертыфікацыя ЕС і ЗША, Расіі і Украіны прыма- юцца без пашырджэння. Роўна я і беларускія — нашымі гандлёвымі партнёрамі. Дроб- ныя акцыянеры абаронены ад злоўжыванняў нанятых менед- жэраў.

4. Беларусь вольная

Дзяржава — для чалавека, а не наадварот. Кожны голас мае значэнне. Кожны грамадзянін бярэ ўдзел у кіраванні краінай — на сумленных, адкрытых, дэмакратычных выбарах. Вы вольныя гаварыць усё, што ду- маеце — не баючыся апынуцца без працы або за кратамі. Вы вольныя пратэставаць супраць рашэнняў улады — без страху быць збытым і прыніжаным. Вы вольныя дзівіць любыя мерап- рыемствам, калі толькі не за- клікаеце да насілля, не рас- пальваеце нацыянальныя, рэлігійныя або этнічныя

6. Беларусь сінявокая

Мы ганарымся чыстымі аэрамі і рэкамі, багатымі ля- самі і чыстым паветрам. Ніхто не квашыць за сакерай і пілой на наш нацыянальны скарб — Бе-

лежскую пушчу, іншыя на- цыянальныя запаведнікі. Жывая прырода нашай краіны вабіць сотні тысяч турыстаў Еўропы, Азіі і Амерыкі, а не сотні чыноўнікаў і бізнесменаў, якія будуюць свае катэдры ў запаветных зонах. Палессе — не толькі найлепшае месца Еўропы для вучэння рас- ліннага і жывёльнага свету. Яно вылучаецца ад згубных вынікаў меліярацыі.

Прапрыхемствам і людзям нявыгальна пакідаць за сабой горы смечы. Вуліцы бела- рускіх гарадоў — чыстыя, да- гледжаныя і прыгожыя. Паспя- хава працуюць заводы перапра- рацоўкі смечы. Актыўна ўжы- ваюцца экалагічна чыстыя ма- шыны і абсталяванне. У Бе- ларусі забаронена заахаванне і перапрацоўка ядзерных ахходоў. У невялікіх гарадах і пасёлках цёплава і электрыч- ная энергія з'яўляецца з аххо- даў вытворчасці і жыццяд- зейнасці.

Мы актыўна карыстаемся сучаснымі навуковымі дася- гненнямі ў галіне энергетыкі, генетыкі і сельскай гаспадаркі. Мы карыстаемся экалагічна чы- стымі прадуктамі і прадаём іх па ўсім свеце. Чарнобыльская зона — месца правядзення грунтоўных навуковых дасле- даванняў, вучэнняў ўдзяння радыяцыі на прыроду. Дзяр- жава не падтрымлівае камер- цыйную сельскагаспадарчую вытворчасць у чарнобыльскай зоне. Дзяржава беражэ наш ге- нафон.

7. Беларусь бяспечная

Мы сярбнем з усімі сусе- лямі. Гандлюем з усім светам. Супрацоўнічаем з усімі краі- намі на роўных і без дыскрымі- нацый у культурнай, адукацый- ной, эканамічнай, спартыўнай сферах. У гэтым — гарантыя нашай знешняй бяспекі.

Вуліцы нашых гарадоў бя- спечныя. Можна без страху ішпацыраваць у любы час суту- нне толькі ў цэнтры Мінска, але ў любым горадзе краіны. Міліцыянер — памочнік і партнёр грамадзяніна.

Міліцыя карыстаецца су- часным абсталяваннем для нейтралізацыі злачынстваў. Пра- куратура не абсудгоўвае інтар- эсы бюракраты, а абавянае правы і свабоды грамадзян. Суды не протыяць палачак ад выканаўчай улады. Яны фінан- сава і адміністрацыйна неза- лежны. Натарыяльны, адва- кацкія, прававыя паслугі даюць незалежныя ад дзяржавай ка- мпаніі. Турмы перастаюць быць месцам гвалту, знявагі, трыання зямлёў і гонасці чалавека. За нязначныя сумы наміняцца парушэнні прапу- следжана сістэма штрафаў ды іншых адміністрацыйных пака- ранняў.

Урад, усе органы дзяр- жаўнай улады абавязаны публікаваць стонаграмы пася- джэнняў. Мы ведаем, хто якія рашэнні прымае. Мы сочы- м, каб палітыкі абаранялі інтар- эсы грамадзян, а не сваіх таем- ных спонсараў. Нам вядома, за- чый кошт апалячваюць і купі- луюць нерухомасці і аўтамабілі дэпут

3 ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

Напярэдадні Кангрэса дэмакратычных сіл "Народная воля" звярнулася да галоўных прэтэндэнтаў на ролю адзінага кандыдата ад дэмакратычных сіл на прэзідэнцкіх выбарах 2006 года з пытаннем:

«З якой прававой Вы збіраецеся звярнуцца да дэлегатаў Кангрэса?»

Сергей КАЛЯКИН,
Первый секретарь
Центрального комитета
Партии коммунистов Белорусской:

— Выступления претендентов перед делегатами съезда запланированы на воскресенье. Поэтому сегодня еще рано говорить о том, с чем я буду обращаться к собравшимся. Многие в моем выступлении могут изменить по впечатлению того, что будет происходить на Конгрессе. Но, естественно, я буду говорить о вещах, которые должны привести демократические силы к победе, к изменению политической ситуации в стране, приданию большей динамики развитию нашего государства.

Анатоль ЛЯБЕДЗЬКА,
старшина
Аб'яднанай грамадзянскай партыі:

— З прававой лідэра палітычных аптымістаў і прыхільнікаў перам.

Я не рыхтую лідэра на паперы, правава ў май галаве і май сэрцы. Стрыжань майго паласання я сфармуляваў так: тое, што нас аб'ядноўвае, павінна быць вышэй і мацней, чым тое, што нас раз'ядноўвае.

Аляксандр МІЛІНКЕВІЧ,
кіраўнік праграм
Фонду спрыяння лакальнаму развіццю:

— У сваім выступленні я буду рабіць акцэнт на тое, што абранне адзінага — гэта не канчатковы вынік і ўвогуле не самацэла кампанія. Гэта толькі першы крок.

Абранне адзінага — гэта пэўны сімвал. Сімвал таго, што мы аб'ядноўваемся. Пасля абрання называць важна, каб усе палітычныя сілы склалі адну каманду. І слова "каманда", на мой погляд, ключавое. Адзіны — гэта як бы першы крок. А наступныя крокі — гэта каманда, прытым не толькі ў Мінску, але і ў абласцях, і ў раёнах. Створым каманду, і я ўпэўнены, пераможам. У нас ёсць сілы, ёсць пратэстны настрой у грамадстве. Але толькі ад нас залежыць, ці мы ўсвядомім, што мы сіла, каб да нас прыйшлі людзі.

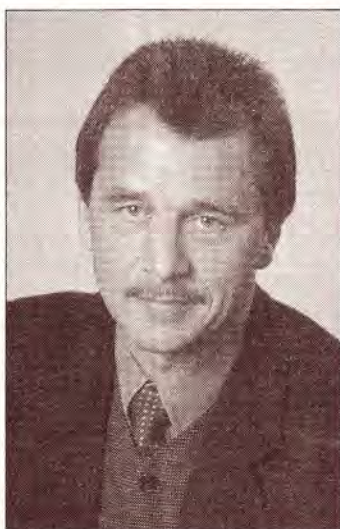
Станіслаў ШУШКЕВІЧ,
старшыня Цэнтральнай рады
Беларускай сацыял-дэмакратычнай
Грамады:

— Мая правава будзе вельмі кароткая, не больш за 5 хвілін. Мы многа чаго казалі беларусам, ездзілі па ўсёй краіне. На Кангрэсе збіраюцца больш-менш дасведчаныя людзі. Я прыгадваю даныя сацыялагічных даследаванняў і скажу, як, мне здаецца, трэба паступаць у сённяшніх умовах.

Вольга ГРЫНЯВІЦКАЯ.

Сегодня в Минске начинается свою работу Конгресс демократических сил Беларуси. Накануне этого важного форума мы задали несколько вопросов одному из лидеров сторонников перемен Анатолию ЛЕБЕДЬКО.

Процессу объединения нет альтернативы

Анатоль Лебедзько

— Какие чувства Вы испытываете, когда за спиной несколько месяцев напряженной работы по подготовке Конгресса? Все ли удалось реализовать на практике?

— Чувства смешанные. Было много критики. Разной. Но в конечном итоге процесс признали почти все. Почему? Потому что он реальный. Его можно было услышать, увидеть. В конце концов, покритиковать. Обратите внимание, сколько людей сегодня эксплуатируют тему Конгресса. Это значит, что он действительно претендует на то, чтобы стать самым значительным событием года.

С другой стороны, он многое и многих расставил в иерархии по реальным возможностям, а не по завышенному самооценке. Что было бы, если б процесса не было? Мы провели бы это время в себе и для себя. Но мы не пошли бы даже к своим активистам. Мы лежали бы на диване, пережевывая слухи, в лучшем случае отключаясь заявлениями на причуды нашего времени.

— Но согласитесь, что выработанная процедура не идеальна.

— Ничего лучшего интеллектуальной и политической мысли за это время не смогла выработать. Давайте будем помнить, что нас много и мы разные. В этом наша сила и наш недостаток. Если мы хотим строить дом, то компромисс — это цемент, который скрепляет блоки в одну конструкцию. Да, компромисс — это не самое сильное решение. Но только он позволяет двигаться вперед. Из-за компромиссов мы имеем целый ряд тактических поражений. Но это позволило нам выработать стратегию объединения.

— Анатолий, простите за откровенность, но зачем Вам все это надо? Не лучше ли было переждать это смутное время в стране? Зачем в 44 года лезть на рожон и идти по минному полю?

— Вы — не первый, кто задает мне такие вопросы и предлагает положить себя на

самосохранение до лучших времен. Наверное, я поступаю не совсем логично и прагматично, но зато честно и ответственно. Я получаю удовлетворение от преодоления проблем и трудностей. Я не верю в чудеса, но знаю, что результат придет к тем, кто его желает и много работает.

— Не станет ли голосование по "единому кандидату" началом раскола? Все ли готовы согласиться с результатами голосования?

— Процесс — это поезд, набравший скорость. Это неразумно — сначала бросать уголь в топку, а потом прыгать на ходу. Равно как и дергать стоп-кран без необходимости.

— Сказалось ли на Вашем решении участвовать в процедуре избрания "единого претендента", что из всех демократических лидеров у вас самая большая поддержка среди молодежи и демократически настроенных избирателей?

— Это приятно, но не настолько, чтобы примерять пиджак победителя. Конгресс де-юре определит "единого претендента", но де-факто таковым его может сделать только рейтинг и поддержка людей.

— Звучат голоса, что после избирательной кампании сегодняшние лидеры должны уйти в отставку. Вы к этому готовы?

— Отдельным гражданам очень хочется быть смотрителем на политическом кладбище. Им не важно, кого или что хоронить. Главное — процесс выделения деланки. Компания еще по-настоящему не началась. "Единый кандидат" не успел родиться, а похоронная процессия уже выстроилась. Господа хорошие, может, мы вначале закажем рукава и по-работаем, а уже потом будем махать каллионом?

Можно подумать, что в Беларуси политика — это какой-то пансионат или дом отдыха. Да, у большинства руководителей партий и кресла-то нет, чтобы его терять. Только в условиях выборов есть четкие критерии успеха или поражения. А как оценивать итоги кампании, если по опросам "единый кандидат" наберет 51%, а в интерпретации господина Ермошиной — только 25%?

— Но Вы не отрицаете, что обновление необходимо?

— Факты свидетельствуют, что процесс идет. Мы видим целую волну новых имен. Тех, кого генерал Фролов называет "молодые политики". Парфенович, Колос, Войтович, сам Валерий Дмитриевич. Еще год, да назад они не были известны большинству политических активистов, сегодня они в когорте лидеров. Никто никому не создает никаких искусственных барьеров. И пример Александра Козулина является еще одним подтверждением процесса обновления и ротации.

— Вы являетесь сторонником создания постоянно действующего Конгресса?

— Его преимущества для меня очевидны. Это тот фундамент, на основании, на котором можно воздвигать победную стратегию, не опасаясь, что конструкция рухнет. Ни одна существующая структура по представительству и легитимности не может и близко сравниться с Конгрессом. Для меня Конгресс — это площадка

для консолидации 65% сторонников перемен. Вряд ли они в сегодняшних условиях станут под штандарты какой-то политической партии. На площадке Конгресса гораздо больше места и возможностей для объединения. Есть потребность иметь народное вече, народный парламент, который высказывается по самым значимым и актуальным вопросам. И пусть это происходит раз в год или полтора. Но это будет сильно и представительно. Постоянно действующий Конгресс гораздо эффективнее конгресса одноразового использования.

Для подготовки к выборам в узком кругу можно создать какие-то структуры управления. Так надежнее. Но гораздо лучше, если, к примеру, Политический совет создается решением 800 делегатов. И если тот же Конгресс поручает Политсовету создать Национальный комитет, прообраз "теневой администрации".

— В чем Вы не соглашаетесь с нынешней властью?

— Мы по-разному оцениваем происходящее. У нас разные ценности. Для меня целью политики является человек и его достоинство, для белорусского правителя, я считаю, — это власть. К тому же у меня и моих единомышленников нравственная несовместимость с режимом.

— Скажите, что делать, как защитить "Народную волю", на которую вынуждены сразу несколько "киллеров"?

— У "Народной воли" за эти годы выработан такой иммунитет, что, мне кажется, не роились еще тот "киллер", который может выполнить заказ. Лучшая защита от тех напастей, которые преследуют независимую прессу, это демократическая солидарность. От похоронной команды до активной поддержки.

— В чем Вы видите свою главную задачу?

— Нельзя допустить, чтобы то, что нас разделяет, оказалось выше того, что нас объединяет.

ПАЦИЦЫЯ

Калі будучы парушэнні дамоўленасцяў, мы адклічам свае подпісы

Працэс мабілізацыі дэмакратычных сіл набірае абароты. Кангрэс, які мае адбыцца 1—2 кастрычніка, — важкі крок у гэтым накірунку.

Але, на жаль, яго арганізатарам не ўдалося знайсці і прапанаваць грамадству падыходны, якія маглі б аб'яднаць розныя палітычныя і грамадскія плыні, а таксама розныя палітычных і грамадскіх дзеячаў.

У пошуках шляхоў вырашэння гэтай праблемы прастаўнікі "5+" прапанавалі магчымым прэтэндэнтам, якія не ўдзельнічалі ў папярэдніх Кангрэсах, падпісаць Дэкларацыю. Яе сутнасць у тым, што ўсе падпісанты бяруць на сябе адказнасць дзейнічаць узгодна. Разам з гэтым арганізатары Кангрэса пагадзіліся, што падчас яго правядзення кандыдат ад усіх дэмакратычных сіл абіраўся не будзе. Гэтая атэрміроўка акрысе магчымаму інтэграваць у працэс аб'яднання ўсе дэмакратычныя сілы, сфарміраваць моцную каманду. Лагічным завяршэннем гэтага працэсу стане вылучэнне сапраўды адзінага кандыдата ад усіх, хто не згодны з курсам існуючага рэжыму.

На гэтых умовах мы і падпісалі вышэйзгаданую Дэкларацыю, якая была надрукавана ў газеце "Народная воля" 28 верасня. Але даўлі ход падзей паказвае, што аўтары Дэкларацыі не збіраюцца ўдзельнічаць у працэсе паліцыі. Ужо на наступны дзень у той жа газеце адзін з галоўных арганізатараў Кангрэса і адзін з рэальных прэтэндэнтаў на званне "адзінага" А.Мілінкевіч заявіў літаральна наступнае: "Калі пачытаць Дэкларацыю, то складаецца ўражанне, што вылучэнне адзінага можа доўжыцца пэўны час. Я думаю, што 1—2 кастрычніка на Кангрэсе мы павінны канчаткова вызначыцца і абраць адзінага кандыдата. Барацьба паміж прэтэндэнтамі павінна скончыцца зараз".

Такім чынам, з гэтай заявай, сэнс якой фактычна падтрымлівае М.Статкевіч, вынікае, што значная частка дэлегатаў, калі не большасць, не будзе прытрымлівацца дамоўленасцяў, якія з'явіліся падставай для падпісання намі Дэкларацыі. Зыходзячы з гэтага, мы вымушаны лавесці да шырокай грамадскай наступнасці яго правядзення кандыдат ад усіх дэмакратычных сіл абіраўся не будзе. Гэтая атэрміроўка акрысе магчымаму інтэграваць у працэс аб'яднання ўсе дэмакратычныя сілы, сфарміраваць моцную каманду. Лагічным завяршэннем гэтага працэсу стане вылучэнне сапраўды адзінага кандыдата ад усіх, хто не згодны з курсам існуючага рэжыму.

Разам з гэтым, кіруючыся пачуццём адказнасці за справу аднаўлення дэмакратычных сіл краіны, мы заяўляем аб гатоўнасці да канструктыўнага ўзаемадзеяння з усімі, хто лічыць для сябе неабходным уздзейнічаць у працэсе паліцыі. Ужо на наступны дзень у той жа газеце адзін з галоўных арганізатараў Кангрэса і адзін з рэальных прэтэндэнтаў на званне "адзінага" А.Мілінкевіч заявіў літаральна наступнае: "Калі пачытаць Дэкларацыю, то складаецца ўражанне, што вылучэнне адзінага можа доўжыцца пэўны час. Я думаю, што 1—2 кастрычніка на Кангрэсе мы павінны канчаткова вызначыцца і абраць адзінага кандыдата. Барацьба паміж прэтэндэнтамі павінна скончыцца зараз".

Уладзімір ПАРФЯНОВІЧ,
Аляксандр ЯРАШУК.

ПОЗИЦИЯ

Услышьте нас...

Как уже сообщала наша газета, в ходе подготовки к Конгрессу демократических сил образовалась так называемая "Межрегиональная группа" делегатов со своим особым мнением. Она предложила Конгрессу свои проекты резолюций. Что из этого вышло?

Рассказывает Марина БОГ-ДАНИУЧ:

— Началось все в июле этого года, когда в разгаре была работа по проведению районных собраний и выдвигению делегатов на Конгресс. Мы честно трудились — ездили по городам и весям, собирали людей, разъясняли, убеждали, объясняли с миллией. Постепенно появлялись уверенность, что Конгресс состоится — полку делегатов прибавлялось с каждым днем. Лидеры партий, члены "десятки" в это время продолжали вырабатывать политическое соглашение, искать компромиссы, создавать "хрупкую коалицию".

Мы не вмешивались в этот процесс, понимая, что договариваться о порядке и правилах совместной деятельности и одновременно вести борьбу за статус "единого кандидата" крайне сложно. Но отсутствие внятных ответов на насущные вопросы беспокоило и побуждало к совместному поиску ответов.

Что мы будем делать в 2006 году? С чем мы пойдем к гражданам? К чему мы будем их призывать? С этих вопросов началась наша совместная работа.

К началу сентября у нас появились ответы, которыми мы стали делиться с коллегами, друзьями, партийными лидерами.

Как появилась идея пригласить Конгрессу новое качество — постоянно действующего представительного органа гражданских сил?

Сейчас, когда нашу идею поддержали и граждане, прочитавшие проект резолюции Конгресса в "Народной воле", и партийные активисты (причем разных партий!), и даже партийные лидеры, она кажется абсолютно естественной и очевидной.

Но больше месяца мы бились над разрешением нескольких парадоксов:

* С одной стороны, нельзя упускать 2006 год, нужно победить!

* С другой стороны, нельзя рассчитывать на победу на выборах "единого кандидата" и строить на этом план победы.

* С одной стороны, добиться отставки А.Лукашенко

может только равнодушный

Марина Богданович

ему политический субъект.

* С другой стороны, такого субъекта сегодня в Беларуси нет.

* С одной стороны, нужен лидер, который сможет присоединять к себе широкие народные массы.

* С другой стороны, как только такой лидер появится, его немедленно изведут.

К началу сентября мы поняли: все эти парадоксы может разрешить Конгресс — как новый, мощный политический субъект.

Может ли Конгресс стать мощным?

Да! Присоединительный потенциал: 1000 х 5 и т.д. Может ли Конгресс стать сильным и неуязвимым?

Да! Одного можно подкупить, запугать, извести. Можно пятерых, десятых. Тысячу — невозможно. Неизбежен обратный эффект.

Можно ли поставить перед Конгрессом выполнимые и полезные задачи в президентской избирательной кампании?

Да! Необходимость выдвинутого требования к власти, выполнение которых является условием для признания общественно выборов легитимными:

— общественный контроль за кампанией, юридически безупречное фиксирование всех нарушений — предъявление результатов обществу, миру;

— окончательная делегитимизация А.Лукашенко.

Ответив на эти вопросы,

мы пришли к пониманию, какие решения должны принять первая сессия Конгресса.

Мы должны построить сеть, которую можно использовать, способную обеспечить решение сложных и масштабных задач.

Безусловно, нужны рабочие органы Конгресса, но ни в коем случае не "вертикаль".

Понятия принципы формирования таких органов:

— открытость;

— присоединение;

— самоуправление;

— самоорганизация.

Нужна общенациональная дискуссия. Значит, каждый участник Конгресса должен стать организатором такой дискуссии, приняв на себя обязательство обсудить Национальную повестку с максимальным количеством граждан. Как организовать эту работу — каждый определит сам, исходя из особенностей своей территории, своего круга общения, своих возможностей.

Нужен постоянный обмен информацией. Значит, необходим Рабочий секретариат, войти в который может каждый, кто готов работать и взять на себя обязательство незамедлительно рассылать участникам Конгресса все поступающие документы и материалы.

От каждой территории достаточно 7—15 человек, которые организуют и распределят между собой участки работы.

Нужны проекты основных законов, принятие которых должно стать первым этапом Национального переходного плана. Нужны проработанные до существенных деталей проекты основных реформ — в экономике, в социальной сфере, в местном самоуправлении, которые станут предметом общенационального обсуждения. Значит, необходим еще один рабочий орган — Экспертный совет. Принцип формирования тот же — в него может войти каждый, у кого есть такой проект или кто готов над ним работать.

Наконец, нужен Регламент деятельности самого Конгресса — он будет разработан Экспертным советом и представлен на утверждение Конгресса.

Для каждого рабочего органа мы сформулировали план работы до мая следующего

года. Он изложен в проекте резолюции. В нем указаны сроки и порядок выполнения задач. То есть каждый участник Конгресса будет осведомлен о происходящем, сможет контролировать выполнение плана.

Но за пределами этого проекта резолюции оставался вопрос об избирательной кампании "единого кандидата", о его статусе в довыборный период, о его правах и обязанностях перед выдвинувшими его гражданами.

Мы предполагали, что по всем этим вопросам "десятки" уже есть решение, есть принятые взаимные обязательства и план работы.

Оказалось, что пока переговоры не закончены и хрупкая коалиция может рухнуть в любой момент.

Тогда мы решили предложить для обсуждения свой проект резолюции Конгресса "О порядке действий сторонников перемен в рамках подготовки и проведения избирательной кампании по выборам Президента Республики Беларусь".

И заложили в нем тот же принцип — создание гибкой и эффективной системы управления, открытой, самоуправляемой. Публичное принятие обязательств персонами, которая станет Единым кандидатом, и всеми, кто обязуется этой персонае содействовать.

Проект был переработан "десятками" и рабочей группой по подготовке резолюций. Ждем "политического решения".

Вот такой план совместных действий мы предложили для обсуждения.

Результат: активная поддержка со стороны граждан, рядовых партийных активистов и сопротивление со стороны партийных лидеров. Но вдруг оказалось, что мы не можем предложить наш проект резолюции непосредственно Конгрессу. По нему "десятка" должно было принять "политическое решение".

Пришлось услышать и такие слова: "Не мешайте. Не разрушайте коалицию".

Мы считаем, что наши предложения должны быть рассмотрены Конгрессом, решение по ним должен принять Конгресс.

ИНИЦИАТИВА

«Мы все зажжем свечи и помолимся о пропавших политиках...»

Лидер гражданской инициативы "Мы помним" Ирина Красовская, координатор незарегистрированного движения "Зубр" Никита Сасим призывают белорусов 16 октября, в День солидарности, в 20.00 выключить на 15 минут свет в своей квартире и поставить на подоконник зажженную свечу.

Мы все зажжем свечи и помолимся о пропавших политиках, о политзаключенных, об их семьях, — говорит Ирина Халп.

Может быть, с этого все и начнется. Темные города, темные окна, в которых видны только тень горящих свечей, могут стать тем самым зеркалом, в котором мы увидим, что нас очень много. Нас пытаются запугать и развешивать. На вопрос "Почему вы не вышли на площадь?" за последние годы слышала десятки вариантов ответов. Самые распространенные — всех разогнают, а у меня жизнь одна, здоровье одно, меня могут уволить с работы, выгнать из университета, уничтожить мой бизнес. Часто приходится слышать "нас мало, какой смысл?". На самом деле нас уже давно большинство. У нас просто нет того самого зеркала, в которое мы могли бы все посмотреть и увидеть, что нас очень много. На улицы сегодня действительно выходят немногие. И людей, которые сегодня боятся, бесстрашно принимать в один момент все изменить и выйти на улицу. Так не бывает. Если человек впервые в жизни пришел в спортзал, он не выжимет штангу в 100 килограммов. Он должен начать с легкого

веса, с парочки гантелей. И тогда в следующий раз мы сможем сделать что-то другое, а еще через какое-то время мы наконец перестаем бояться и поймем, что нас большинство. Мы выйдем на улицы.

Следующий год будет очень сложным и будет решающим. И в следующем году мы выйдем свои 100 килограммов, и давайте будем считать, что выключенный свет и горящая свеча — это те самые килограммы гантелей, с которых мы все начинаем.

По словам Халп, каждый человек, обеспокоенный судьбой Родины, не сможет сказать, что не выключил свет, потому что испугался спецслужб или увольнения с работы.

"Это будет обычной тусовкой или лирическим", — говорит журналистка.

Идею Халп поддержали супруга исчезнувшего общественного деятеля Анатолия Красовского Ирина Красовская и один из координаторов незарегистрированного движения "Зубр" Никита Сасим.

"Сейчас мы, как никогда, должны быть солидарны друг с другом", — говорит Никита Сасим. — В марте 2001 года мы вышли на улицы Минска с по-

ртретами Виктора Гончара, Юрия Захаренко, Анатолия Красовского и Дмитрия Завадского. С тех пор к нам присоединилось тысяч людей, прошли сотни акций. Сегодня пора прекращать разговоры, нужно переходить к делу. Именно солидарность помогла мне выдержать многие испытания и остаться в Сопротивлении. Мы будем продолжать нашу борьбу и призываем к солидарности всех белорусов и людей, которым небезразлична судьба нашей Родины".

Ирина Красовская напомнила об ультиматуме, который выставили властям семьи пропавших оппозиционеров. Родственники исчезнувших белорусов потребовали от официальных властей до 16 сентября 2005 года провести объективное расследование дел об исчезновении их близких.

Отказ властей расследовать дела исчезнувших и жестокие разгоны последних акций "Мы помним" и "Хотим знать правду!" подтверждают, что они причастны к политическим мотивированным похищениям людей и намеренно препятствуют установлению истины.

Супруга исчезнувшего бизнесмена вернулась из Женевы,

где в Комиссии ООН по правам человека проходило заседание рабочей группы по разработке проекта Конвенции для защиты людей от насильственных исчезновений.

"Это очень серьезный документ, который разрабатывается уже несколько лет и который создаст новые возможности для защиты людей, новые инструменты для расследования случаев исчезновений и осуществления правосудия в отношении виновных в похищениях. Сейчас идет серьезное обсуждение проекта, и я надеюсь, что на следующем заседании Комиссии эта конвенция будет принята".

Ирина Красовская напомнила, что принятие Конвенции имеет огромное значение для Беларуси. Согласно этому международному документу, перед судом престанут все, причастные к похищению людей по политическим мотивам; от заказчиков и исполнителей до каждого чиновника, который препятствовал проведению объективного расследования дел о насильственных исчезновениях граждан.

Наталья РАДИНА.

ПАЛІТВЯЗНІ

Клімаў працуе дворнікам

Асуджаны палітык, дэпутат Вярхоўнага Савета 13-га склікання Андрэй Клімаў атрымаў працу дворніка пры кінатэатры ў насядку Крупкі Мінскай вобласці. Пра гэта ён паведаміў у інтэрв'ю БелаПАН.

10 чэрвеня судзяца Цэнтральнага суда Мінска Святлана Ганчар прызнала А.Клімава вінаватым у арганізацыі 25 кавакаў у Мінску масавых беспарадкаў і акцыйным удзеле ў іх (артыкул 342 Крымінальнага кодэкса — арганізацыя групавых дзеянняў, у выніку чаго былі парушаны грамадскі парад, або актывны ўдзел у іх).

Палітыку вызначана пакаранне

у выглядзе абмежавання волі на адзін год з шэсці месяцаў. Аднак з улікам таго, што з 22 красавіка Клімаў знаходзіўся ў следчым ізалятары, дзе адзін дзень знявольнення залічваўся за два, фактычны тэрмін абмежавання волі склаўся адзін год тры месяцы. 22 верасня А.Клімаў прыбыў у Крупкі на месца адбывання пакарання.

"Сваёй працай я вельмі за-

даволены, тым больш што тэрмін пры кінатэатры практычна няма, — расказаў А.Клімаў. — Праўда, асаблівай папулярнасцю сам кінатэатр не карыстаецца — часцей наведваюць камп'ютэрны клуб, які знаходзіцца ў будынку кінатэатра. Алпаведна, я, як чалавек, знаёмы з камп'ютэрнай тэхнікай, крыху дапамагаю і там — гляджу, каб нічога не зламаў".

Паводле слоў А.Клімава, здароўе ў яго выдатнае, настрой таксама. "Я атрымліваю асалоду ад ішынні, адпачываю ад мітуслівага і шумнага Мінска. За больш чым паўгода з часу аб'яўлення праекта "Беларуская рэвалюцыя" я ўпершыню выпушчаю", — сказаў А.Клімаў.

Сяргей ПУЛЬША.

«У народа забирают последнюю волю...»

Ситуацию вокруг «Народной воли» активно обсуждают пользователи сети Интернет. Тональность обсуждения — резко негативная. Знакомим читателей с некоторыми высказываниями посетителей форума портала TUT.by. В этой подборке приведены только те высказывания, которые по этическим соображениям можно опубликовать. Но вы догадываетесь, какие на форуме присутствуют высказывания в адрес, скажем, Сергея Гайдукевича.

Как известно, по решению суда «Народная воля» должна выплатить (и уже выплатила. — Ред.) в пользу Сергея Гайдукевича 100 миллионов рублей. Справедливо ли это? Вот срез мнений на этот счет.

«А потерпевшим на Немиге — по два миллиона белорусских рублей...»

Жизни детей оценили в 40 раз дешевле честнейшего и порядочнейшего Гайдукевича! Справедливость восторжествовала!

А вот как некоторые посетители Интернета реагируют на то, что газета может быть закрыта:

«Как символично звучит: «Закрывать «Народную волю». В этом что-то есть. Ну что, будем читать «СБ», ее вон перед выборами вообще бесплатно по ящикам раскидывали...»

«У народа забирают последнюю волю...»

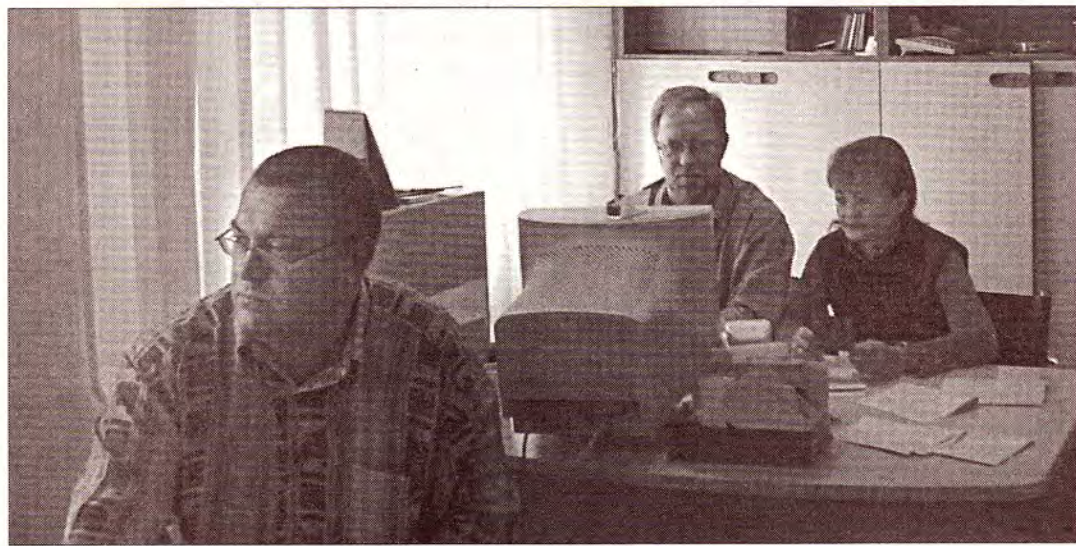
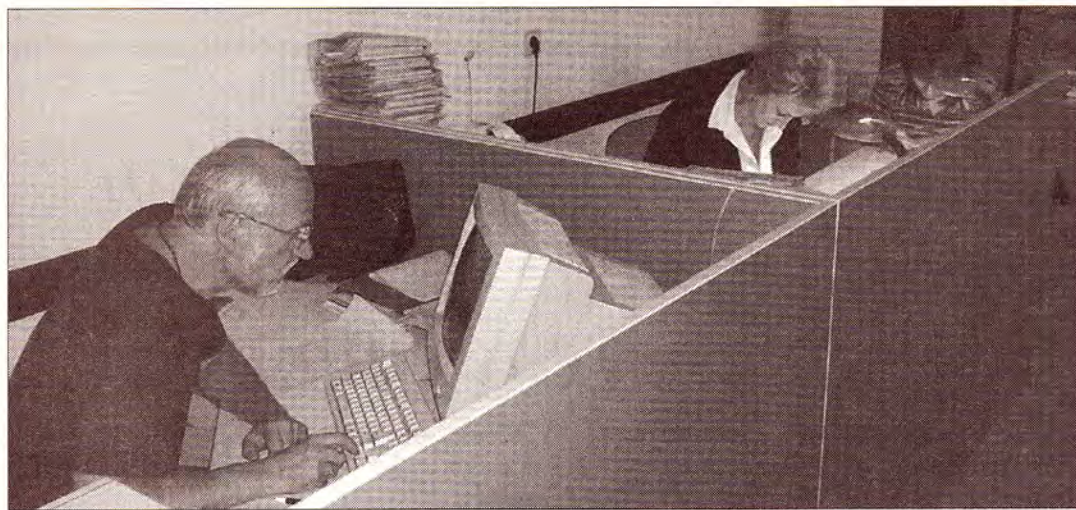
«Внесли 70 из необходимых ста миллионов, а все равно их закрывают! Скажу честно, я не люблю «Народную волю». Но если у газеты есть читатели и она не противоречит законодательству, то почему бы не существовать? Тем более, она единственная ежедневная оппозиционная».

«Всем очевидна несправедливость такого вида штрафов и их избирательность. Да и доказательства, предоставляемые в судах в похожих случаях, по моему мнению, смешны. А заезжим иностранным журналистам говорят: «Вон лежат газеты в киосках, которые поносит Лукашенко. Правда, никто их не берет». Если их никто не берет, чего же такие неадекватные меры?»

«Про верховенство закона и справедливость судов лучше и не заикайтесь. После того, что произошло с Мариничем и Журавковой, я ни за что в наши суды не поверю. Но вот, если честно, меня мучает один вопрос. Ведь судьи практически такие же люди, как и мы. Может, немного образованнее среднего уровня населения. Да и, по умолчанию, основным условием этой профессии должна быть совесть и порядочность. Вот Вам в старости не стыдно будет в глаза смотреть детям и внукам своим?»

«Нравится не нравится, но в Республике Беларусь осталась последняя ежедневная газета, с потерей которой можно забыть и про оппозицию, и про будущие выборы. Организуйте благотворительный форум, «марафон», да что хотите! Это не «НВ» нужны деньги, это Беларусь и ее будущее. Это будет хорошей проверкой на вшивость всей оппозиции и граждан, считающих себя оппозиционно настроенными».

«Пока власть и всенародно самоизбранный будут заниматься беспределом, о какой цивилизации можно говорить?»

Мы робім газету для Вас!

Суббота, 1 октября

БТ

07.15 Мультфильм. 07.25 «День спорта». 07.35 «Иснась». 08.00, 09.10 «Доброе утро, Беларусь!». 09.00, 15.00, 19.00 Новости. 09.50 «Спортлото». 10.00 «На перекрестках Европы». 10.00 «Столица «Дождик-2005». «Сидук». 10.55, 22.05 IX Республиканский фестиваль-ярмарка тружеников села «Дождики-2005». 12.55 «Земельный вопрос». 13.25 «Миледи». 13.25 «Невский, Тени дворца». Видеопрограмм АТН. 15.00 «Путешествие дилетанта». 15.50 «Шпилика». 16.20 «Время кино». 16.45 «Трын-трава». Комедия. 18.10 «Ваше лето». 19.10 «Затяжной прыжок». Худ. фильм. 21.00 «Панорама» в субботу. 00.10 «Снято!»

ОНТ

08.00, 09.00, 16.00, 20.30 «Наши новости». 08.05 «Субботнее утро». 10.00 «Играй, гармонь любимая!».

10.40 «Три окна». 11.15 «Джунгли». 12.25 «Здоровье». 13.15 «Время встречи». 13.45 «Что в имени...». 14.00 «КВН-2005». Премьер-лига. Первый полуфинал. 16.10 «Выкуп». Док. детектив. 16.40 «На Дерибасовской хорошая погода, или На Брайтон-бич опять идет дождик». Комедия. 18.30 «Армен Джигарханян. Одинокий клоун». К 70-летию со дня рождения. 19.00 «Субботний Ералаш». 19.25 «Кто хочет стать миллионером?» 21.00 «Уморка-2005». 22.45 «Правила боя». Триллер.

РОССИЯ

07.55 «Военная программа». 08.20 «Вокруг света». 08.50 «Субботник». 09.30 «Утренняя почта». 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Вести». 10.10, 16.20 «Местное время. Вести — Москва». 10.20 «Сто к одному». 11.15 «В поисках приключений». 12.15 «Клуб сенаторов». 13.20 «Безотцовщина». Худ. фильм. 15.00 «Про СБЕТ». 17.00 «Аншлаг и Компания». 17.55 «Секрет успеха». 18.50 «В Городе». 19.25 «Зеркало». 19.40 «Честный детектив».

20.10 «Субботний вечер». 22.00 «Шакал». Худ. фильм. 00.30 «Высокое напряжение». Триллер.

ЛАД

07.00 «Ретро». 07.50 Мультфильм. 08.00 «Мультиклуб». 08.25 «Дети огня». Мультсериал. 08.50 «Честно говоря». 09.15 «Семейный альбом». 09.30 «Вкусное утро». 09.50 «Большая игра». 10.10 «Сбавишся с пути». Мелодрама. 11.45 «Сама себе хозяйка». 12.00 «Мир природы». 12.50 «Звонкое эхо «Славянского базара». 13.45 «На исходе лета». Худ. фильм. 14.55 «Лавандовый замок». Мультсериал. 15.20 «Есть только миг...». 15.45 «Вторая родина». 16.00 «Новости». 16.10 «Ностальжи». 16.40 «Мой город». Глубоко. 16.55 «Янковский! Ваш выход на сцену». Видеопрограмм АТН. 17.15 «Росчерк времени». 17.25 «Площадь искусств». 17.55 Футбол. Чемпионат Беларуси. «Динамо» (Минск) — «Торпедо» (Жодино). 19.55 «Двадцать лет спустя». Концерт ВИА 70-х годов.

20.30 «Регион». 21.00 «Дела семейные». 22.05 «До мажор». 22.30 «Миллион лет до нашей эры». Худ. фильм.

НТВ

09.00, 12.00, 15.00, 18.00 «Сегодня». 09.15 «Главная дорога». 09.55 «Кулинарный поединок». 10.55 «Квартирный вопрос». 12.20 «Особое опасен!». 13.00 «Гриши». Драма. 15.15 «Женский взгляд». 15.55 «Своя игра». 16.55 «Марш Турецкого-3». Сериал. 18.30 «Профессия — репортер». 18.55 «Программа максимум». 19.50 «Братва». Сериал. 21.00 «Большая политика». 21.50 «Служители закона». Боевик.

СТБ+RenTV

06.45 «Дикая планета». 07.40 «Лев Сапег, канцлер». 08.00 «Динотопия». Сериал. 09.00 «Та-ра-рам». 09.15 «Большой завтрак». 09.50 «Мачо не плачут». 10.20 «Из достоверных источников». 10.40 «Театральный развезд». 10.55 «Всегда готов». 11.15 «Светская хроника».

САЛІДАРНАСЦЬ

...Усе мы збяднеем: і левыя, і правыя, і цэнтрысты

Хай не закрываюць на мяне іншыя выданні, але без аліній штодзённых «Народнай волі» — альтэрнатыўнай афіцыйнага СМІ трыбуны — усе мы збяднеем: і левыя, і правыя, і цэнтрысты. Усе, хто ўмее чытаць. І хто будзе чытаць пасля нас.

Збяднее, у прыватнасці, і без таго небагаты літаратурна-друкаваны арган. Большасць беларускіх пэсменнікаў — чытачы і аўтары «Народнай волі». А хто сёння апэратыўна апублікуе іх

«нячэсныя» паэзію, прозу, а найперш публіцыстыку? Хто сёння праінфармуе пра літаратурныя мерапрыемствы ў Доме літаратара і запысьці на іх? Хто скажа аб тым, што «Літаратура і мастацтва», «Звязда» (не гаворачы пра іншыя «дзяржаўныя») цэнзурна перасталі тое рабіць, перасталі згадваць большасць іменаў сучасных беларускіх пэсменнікаў і аўтараў не толькі іх тэкстаў, але і тэксты пра іх? І хто можа аспрэчыць тое,

што «Народнай волі» ў кіёсках «Белсаюздруку» пасля 11 ранку ўжо не знайшчы — бо раскупілі? І мала хто можа пахваліцца такімі чытачамі: кіраўнікамі дзяржавы, дыпламатамі, пенсіянерамі, народнымі паэтамі, акадэмікамі, бізнесменамі? (Як успецца аўтарам «Народнай волі» ўсведамляць, што іх чытаюць падпісчыкі Янка Брыль у Мінску і сястра Васіля Быкава Валянціна Уладзіміраўна ў сваёй вёсцы на Ушаччыне!)

Альтэрнатыўнай беларускамоўнай думцы ў нас ужо недалёка да таго, з чаго пачыналася калісьці журналістыка: рукапісных улетак, сьценгазет, лістоў з-пад шыбеніцы».

Ды і да шыбеніцы — таксама недалёка...

Алесь ПАПШКЕВІЧ, старшыня Саюза беларускіх пэсменнікаў.

ЛІСТ ГАЛОЎНАМУ РЭДАКТАРУ

Яшчэ не вечар

Шаноўны Іосіф Паўлавіч! Апошнія нумары газеты «Народная воля», якую Вы ўзначальваеце, нельга чытаць без смутку, жалю і абурэння. Намаганні яе ганіцельцаў нішчыцца, пераследуецца, забараняецца не толькі газета, але і Воля народная.

Маё жыццё апошнія дзесяці гадоў песна звязана з нашай газетай — аліней у краіне чыстай крынічай інфармацыі аб жыцці

краю. Мае 30-гадовыя стасункі з друкаваным словам, з выданнем энцыклапедыі і Хронік Памяці, іншай літаратуры выпрацавалі ў мяне беражлівую адносіны да кнігі, і я не выкінуў на сметнік ні адной з іх, нават непатрэбнай. «Народная воля» — гэта кніга на кожны дзень для дзесяткаў і соцень тысяч чытачоў, бо яна набыла такую якасць, пра якую ў ваіну кажуць: «Прачытай і

перадай другому». Ні адзінага нумара (з першага да сённяшняга, апошняга, я не выкінуў. І не выкіну, бо «Народная воля» — гэта хроніка Памяці, хроніка барацьбы за волю, незалежнасць, суверэнітэт і нейтралітэт дзяржавы, які толькі і можа ўратаваць наш народ. Згвалтаванне «Народнай волі» абылося прынародна. І гэта не патрабуе каментарыя.

Але яшчэ не вечар! Калі Вы будзеце рэгістраваць новае выданне, вазьміце ад «Народнай волі» адно толькі слова — ВОЛЯ. Яно менавіта вартасць, бо яно — Воля без двукосся.

Зычу цяпершняму мужнасці і волі.

Жыве і жыцьме Беларусь!

Ваш аўтар Алесь ПЕТРАШКЕВІЧ.

ПИСЬМА ЧИТАТЕЛЕЙ

«Только не умирай!»

Здравствуй, любимая «Народная воля»!

Тебе сейчас очень нелегко. Душат со всех сторон. Но ты держись и не оставь нас, твоих верных читателей. Поверь, читать тебя намного интереснее, чем «Советскую Белоруссию», которую приходится выписывать по разнарядке. Она хоть и толстая, но очень приторная. Знаешь, почему ее так любят в деревнях? Недорогая и много страниц — есть что почитать, во что завернуть сало, печку разжечь. А что еще надо?

Дорогая «НВ», перевел тебе 100 тысяч рублей из своей скромной зарплаты. Только не умирай Ты нужна нам.

Андрей Станиславович ФЕДОТОВ.

Вы павінны быць

Калі чытаў апошні «неналезваўчыны» нумар «Народнай волі», было нейкае сумнае прадчуванне. Вы напісалі пра савецкую сістэму псіхатроннага ўздзеяння на людзей «Дзяцел» і пра тое, што з тых часоў неадзін раз Гомелем павінен быў застацца адпаведны выпраменьвальнік. Дзе ён, што з ім, як выкарыстоўваецеся?

Вось і прыйшла мне думка: можа, вы выдалі страшэнную дзяржаўную тайну і на самай справе славуцкая талерантнасць беларусаў, іх абыхавасць, усеагравіраванасць таксама маюць ненадзвычайнае паходжанне?

Як я памятаю, аб магчымасці такога ўздзеяння ўпершыню загаварылі пасля трагедыі на «Нямізе», калі людзі раптам так асатанелі пабеглі ад дэжурна, што пачуліся аліні аднаго. У выніку, як вядома, больш за паўсотні загінулых. Пасля падзей тых, што выйшлі, нават не маглі патлумачыць, што ж здарылася, што гнала людзей, нібы статак напалоханай жывёлы?

Калі не будзе «Народнай волі», мы, магчыма, ніколі не далавемся аказаў на гэтае пытанне. Таму вы павінны быць і павінны быць па-ранейшаму з простым народам.

М.КУРЫЛЬЧЫК.

Дорогая редакция «Народной воли»!

Обращается к Вам Ваша читательница Надежда Андреевна Елисеева. В это трудное для газеты и для всех нас время хочу поддержать Вас морально и немного материально. Без Вашей газеты читать правительственную прессу, превозносящую «гения Лукашенко», «его заботу» о белорусском народе просто нечего. Думаю и надеюсь, что черные тучи над газетой пронесутся и Вы вновь будете радоваться своим читателям.

Не могу умолчать о предательстве С.Гайдукевича. Не газету он предал, а предал нас, читателей газеты, волея предательский нож в спину газете и нам, читателям, и всем белорусам. Потому что Ваша газета честь Беларуси, особенно в это трудное для всех нас время.

Но светлое время там за горами, и его приближает Ваша газета. Мы его дождемся, оно близко!

С уважением к Вам —

пенсионерка из г.Лунинец.

«Ператварыць усіх у рабоў не ўдасца»

Дарагія стваральнікі «Народнай волі»!

Выказваю глыбокае абурэнне дзеянню «чорных палкоўнікаў», якім, не знішчыўшы парастак свабоднага друку ў Беларусі, ніяк не ўдаецца навізаць нармальным людзям сваю ідэалагічную белберу. Вядома, што пасля пазбаўлення людзей магчымасці свабодна выбіраць уласны ўзровень заўсёды нішчыць любыя правыя свабоды слова, а там недалёка і да каніклагераў. І ўсё-такі ператварыць усіх беларусаў у рабоў не ўдасца: у гэтай улады (ды яе падпалвала) занадта вялікія квішчы, тоўстыя жываты і занадта вузкія лбы!

Трымайцеся! Я заўсёды з вамі!

Ваш Лявон БАРАШЧЭЎСКІ.

САЛІДАРНАСЦЬ

Адаю апошнія 50 тысяч, а да пенсіі як-небудзь дацягну...

Людзі, неабыякавыя да лёсу «Народнай волі», дагэтуль ідуць і тэлефануюць у рэдакцыю

Пяцка паверыць: у наш пынны час на моцны душэўны рух, эмацыянальны ўсплеск здольныя не адзіны, а многія-многія людзі, узрост і від дзейнасці якіх не дапускае наіўнасці і сентымэнтальнасці.

Чытачы тэлефануюць бесперапынна. Прыходзяць у рэдакцыю і зранку, і ўвечары, пасля працы. Толькі дзеля таго, каб сказаць словы падтрымкі. У чацвер у 19 гадзін, калі на працы засталася вартуны і некалькі супрацоўнікаў рэдакцыі, прыйшла маладая жанчына з дзіцем.

Думала, не паспее, — усхвалялася казала яна. — Пакуль дачка забрала з сады, пакуль даехала... Але не магу не сказаць вам: трымайцеся! Дзеля майго дачушкі, дзеля будучыні Беларусі!

Некаторыя чытачы тэлефануюць і просяць, каб хто-небудзь з супрацоўнікаў рэдакцыі

прыехаў да іх дамоў і ўзяў грошы для перапісання на рахунак «Народнай волі».

Я — інвалід другой групы, — плачу ў трубку жанчына. — Ледзь хаджу па кватэры, не магу дайсці да банка, але вельмі хачу ахвяраваць 100 тысяч. «Народная воля» — алінейная газета, якую чытаю. Нават не магу ўявіць сабе, што застануся ў інфармацыйным вакууме. Памру без газеты ў чатырох сценах.

У мяне шмат падняўся, калі прачытала «Неразвільчаны ліст» Іосіфа Сярэзіча, — гэта ўжо тэлефанаванне народнай артыстка Беларусі Станіслава Гудвіча. — Калі будзеце ладзіць акцыю ў падтрымку газеты, прыйду абавязкова, нагледзячы на тое, як буду сабе адчуваць. І ўсіх знаёмых прывяду... Пенсіянер Павел Русецкі ахвяраваў газеце 50 тысяч.

— Алёга апошнія грошы, пенсія толькі 12 тысяччэніка. Але як-небудзь дацягну. Будзьце, сабейныя гуркі ёсць. Мне не прывыкае. Хіба што лепшае мы бачым пры гэтай уладзе?!

Былія настайнік і ўрач Віктар і Ніна Новікавы далі ў рэдакцыю папштоку. Віншавальную. І кастрычніка — дзень народнага нашага галоўнага рэдактара.

«Благаларым Весеўшнэга за то, што ёсць на земле такія замечательныя людзі, — как Іосиф Павлович Серадзіч, — напісалі пенсіянеры Новікавы. — Здарова вам жадаем, тэперня, прысуджана Вам мужства не толькі ў гэтыя чрэзвычайна цяжкія часы, но і на многія, многія гады. Да храніць наш Господь Вас и всех тех, с кем вы постоянно общаетесь в труде и жизни...»

Учора зранку пяхікурскіх

аліаго сталічнага універсітэта ахвяраваў «Народнай волі» 80 тысяч беларускіх рублёў.

Грошы заробіў сам, — патлумачыў хлопек, — перамога на алімпіядзе. Без «Народнай волі» жыць нельга. Я не баюся казачь пра гэта публічна. І не хаваю сваё імя.

Але мы вырашылі не пісаць прозішча студэнта, бо ведаем, якую расправу над маладым чалавекам можа ўчыніць кіраўніцтва ВУНУ. Такіх прыкладу, на жаль, у сучаснай Беларусі няма. Наўмысна не пішам прозішчы і іншых чытачоў, якія залежалі ад кіраўнікоў прапарывстваў, звязаных кантрактамі на працы... Прыйдзе час, і мы назавём імяны ўсіх, усіх, хто ў гэтыя цяжкія дні выпрабаваньняў дапамагае «Народнай волі».

Вольга ГРЫНЯВІЦКАЯ.

Серия GP2 в Бахрейне. 10.45, 11.15, 11.45, 13.00, 14.30 Мотогонки. 16.00 Теннис. Турнир WTA в Люксембурге. 19.30 Рестлинг. Чемпионат мира в Венгрии. 21.00 Автогонки. Класс туринг. 21.15 Мотофристайл. Тур США.

Адрас рэдакцыі: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а. Прыёмная: (017) 206-68-71. Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04, 206-69-06. E-mail : nv@promedia.by http://nv.promedia.by

Індэкс 63222

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэзакцуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску падае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Матэрыялы, друкаваныя ў гэтай газеце аўтарамі, у якіх паказаны аўтарства і год выдання, аб рэгістрацыі перададзенага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчачанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты адрукаваны з дыяпазітнай заказчыка ААТ «Чырвоная зорка», 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны аўтамаг, 3. Падпісаны ў друку 30.09.2005 г. 15.00. Аб'ём 2 друку. аркушы. Тыраж: 27 150 экз. Заказ №278.